

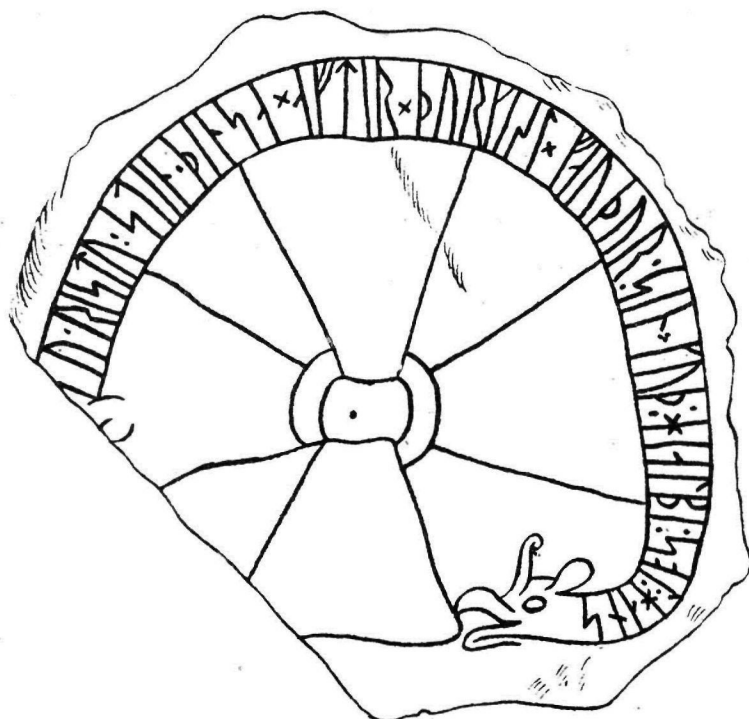
382. Åkers kyrka, Åkers hd.

Litteratur: B 229, L 967. J. Peringskiöld, Fl 5: 2, Monumenta Sudermanniae.

Avbildning: Peringskiöld a. a. (och B 229).

Stenen fanns enligt Peringskiöld »i Åkers Kyrkia fram för altaret». Han har avtecknat den år 1684 på sin resa i norra Södermanland. Senare uppgifter om stenen saknas. I *Bautil* har den felaktigt blivit upptagen under Åkers sn i Uppland.

I Åkers Kyrkia fram för altaret

Sö 382. Åkers kyrka.

Efter teckning av J. Peringskiöld i Fl 5: 2.

Inskrift:

... -u · ristū : stin · pinsa × aftir × þurkisl × faupur : sin × kup : hialbi : sol : hans

... ræistu stæin þensa æftir Þorgisl, faður sin. Guð hialpi sal hans.

»... reste denna sten efter Torgisl, sin fader. Gud hjälpe hans själ!»

Runorna **a**, **n**, **o** ha i allmänhet ensidig bst: 16, 17, 30, 43, 51 **a**, 11, 14, 37 **n**, 48 **o**; enda undantaget är 52 **n**. Också 9 **t** har bst endast t. v.

Formen **faupur** beror sannolikt på felristning. Ristaren torde först ha uteglömt **p** och efter **a** ristat **u** men sedan upptäckt felet och rättat det. Jfr Sö 115 Kolunda **fopur** (med **o**-runan för *a*-ljud), 20 Smedsta **fu**-(?).